

6. Temadrøftelse om principperne for boligsocial anvisning (2010-113630)

På mødet i Socialudvalget den 2. juni blev det besluttet, at der skulle være en temadrøftelse i udvalget om udsættelser og boligsocial anvisning.

INDSTILLING OG Beslutning

Fejl! Ukendt betegnelse for dokumentegenskab. indstiller,

1. at Socialudvalget drøfter proceduren for boligsocial anvisning af enlige og familier, der er sat ud af deres bolig.

Problemstilling

På Socialudvalgets møde den 2. juni 2010 blev et medlemsforslag fremsat vedrørende Socialforvaltningens ageren, når borgere udsættes af deres bolig. Socialudvalget besluttede i den forbindelse, at der skulle være en temadrøftelse om udsættelser og boligsocial anvisning efter sommerferien.

Løsning

Kriterier for boligsocial anvisning

Kriterierne for den boligsociale anvisning er vedtaget af Borgerrepræsentationen i 1998.

Hovedkriterierne er følgende:

”Kerneopgaven er løsning af påtrængende boligsociale behov. Den primære gruppe er familier og enlige, der udover at mangle en egnet bolig, også har risiko for at få andre alvorlige problemer, og hvor løsningen af det boligsociale behov afhjælper disse helt eller delvist.”

”Det forudsættes, at borgeren ikke selv er i stand til at løse boligproblemet på en rimelig måde set ud fra en helhedsvurdering, herunder pågældendes økonomiske forhold.”

Med hensyn til udsættelser og opsigelser fastslår kriterierne følgende:

”At en familie ved ”egen” skyld er blevet boligløs (f.eks. opsagt på grund af huslejerestance eller støjende adfærd) udelukker ikke på forhånd en familie fra at få anvist en bolig, men situationen bør kun undtagelsesvist kunne forekomme, bl.a. under hensyn til mulighederne for at få hjælp til huslejerestance mv.”

Kriterierne betyder, at familier og enlige som udsættes – også ved dom – ikke i sig selv er udelukket fra en boligsocial anvisning. Hvorvidt en familie kan boliganvises er altid en konkret og individuel afgørelse, som træffes ud fra de oplysninger, som sagsbehandleren har til rådighed på afgørelsestidspunktet.

Proceduren for den konkrete boligsociale anvisning

Borgere, som ønsker boligsocial anvisning kan indstilles via Modtageenheden i Socialcenter København eller – for ”kendte” borgere via den lokale enhed, de er tilknyttet.

I forbindelse med vurderingen af, hvorvidt en borger kan indstilles, skal den lokale sagsbehandler tage stilling til, hvorfor borgeren har fået et akut boligsocialt problem, og hvad der kan gøres for at forebygge at problemet opstår igen i en kommende bolig. Sagsbehandleren skal vurdere, om borgeren kan tilpasse sig et almindeligt boligmiljø og om der evt. skal tilknyttes støtte efter en anvisning. Herudover skal der tages stilling til, om der er konkrete behov, som en ny bolig skal opfylde.

Udgangspunktet er, at borgeren kan bo i hele byen. Der er således ikke faste geografiske kriterier for, hvor der kan anvises. Dog kan der tages hensyn til væsentlige og relevante argumenter for, at en borger skal have en bolig i et bestemt kvarter. Det kan f.eks. være, at børnene i en familie har et positivt netværk via skole eller institution i dette kvarter, og at en god udvikling brydes, hvis de flyttes, eller at en borger med handicap vil få urimelig lang transporttid til skole eller arbejde. Det er derfor muligt, at en udsat familie på grund af væsentlige argumenter anvises en bolig i nærheden af den bolig, de er blevet udsat fra.

I forbindelse med boliganvisning sondres der ikke mellem borgere, som er udsat på grund af restancer eller husorden, eller udsættelse ved dom. Dog kan det bemærkes, at boligorganisationerne har mulighed for at afvise anviste, som i forvejen har gæld til organisationen fra et tidligere lejeforhold. Den udsatte vil derfor sjældent blive anvist en ny bolig i samme boligorganisation.

Det er blevet indskærpet, at sagsbehandleren ved udsættelser skal være særligt opmærksom på, hvordan en tilsvarende situation kan forebygges og beskrive disse tiltag i forbindelse med indstillingen. Udsatte familier vil fortsat kunne anvises, men der skal skabes større opmærksomhed om at forebygge, at familien udsættes på ny. Det skal ligeledes være særlig fokus på, at der skal være særlige argumenter for at anvise familier i bestemte kvarterer – især i forbindelse med udsættelser pga. manglende overholdelse af husordenen.

Data vedr. udsættelser

Socialforvaltningen modtager underretning om varslede udsættelser. Varslingerne sendes fra boligorganisationen, når udsættelsen vedrører huslejerestance og fra fogedretten, når udsættelsen vedrører husorden, men hverken fogedretten eller Socialforvaltningen registrerer begrundelserne for varslede udsættelser.

Tal fra domstolsstyrelsen viser, at ca. 22,8 % af varslede udsættelser i 2009 endte med en reel udsættelse.

Socialforvaltningen har sammenlignet underretningerne om varslede udsættelser fra hhv. boligorganisationerne og fogedretten i perioden 1. januar 2010 til 1. august 2010 med de personer som er blevet indstillet til boligsocial anvisning i samme periode. Forvaltningen havde modtaget 1246 underretninger i perioden, og der var personsammenfald i 33 sager, svarende til 2,6 %. Forvaltningen har i samme periode modtaget 1037 indstillinger til boligsocial anvisning.

Det lille antal sager med personsammenfald skyldes formentlig, at en række af de personer, som varsles udsat, ikke i forvejen er kendt af forvaltningen og ikke har børn i husstanden. Disse modtager ifølge retningslinjerne for udsættelsessager alene en henvendelse med tilbud om råd og vejledning, men en stor del reagerer ikke på tilbudet. Relativt få af de personer og familier, som varsles udsat, er ikke selv i stand til at løse deres boligproblem og dermed berettiget til boligsocial anvisning.

Hvordan følges der op på anviste personer?

Det vil altid være et dilemma for lokale sagsbehandlere om en borger (unge, fængslede, psykisk syge, misbrugere eller hjemløse), som skal udsluses fra institution eller opholdssted vil kunne administrere at indordne sig i en almen bolig uden at være til gene for naboer og omgivelser i øvrigt, når tilknyttet støtte i øvrigt nedtrappes. Socialforvaltningen har dog en forpligtelse til at understøtte borgernes positive udvikling også ved at tildele en bolig til de personer, som på ansøgningstidspunktet opfylder anvisningskriterierne. Herudover har forvaltningen naturligvis en særlig forpligtelse til at reagere, når der opstår problemer i tilknytning med en boligsocial anvisning.

Kommunen har i forbindelse med anvisningen mulighed for at indgå aftale med borgeren om administration af betaling af husleje eller for at tilknytte forskellige former for støtte til borgeren, herunder f.eks. boligrådgiver, hjemmevejleder eller støttekontaktperson. Imidlertid er sådanne aftaler frivillige, og borgeren er ligestillet med alle andre lejere, når vedkommende er boliganvist og har modtaget sin lejekontrakt. Det betyder, at borgeren har mulighed for efter anvisningen at nægte at modtage støtte eller opsigte aftale om administration af betaling af husleje – uden at det betyder, at en anvisning dermed kan bortfalde og lejekontrakten ophæves.

Når Socialforvaltningen får underretning om nyopståede problemer i en almen bolig – uanset om den relevante borger er boligsocialt anvist eller ej – vil en boligrådgiver typisk blive udsendt med det formål at kontakte borgeren, afdække problemerne og eventuelt tilknytte fornyet støtte. Såfremt borgeren er kendt og allerede modtager en form for bostøtte, vil den relevante enhed blive underrettet med det formål at søge at løse de opståede problemer. Såfremt borgeren nægter at modtage støtte, kan en udsættelse være eneste løsning for en boligorganisation i fastlåste situationer.

Problemstillinger i relation til boliganvisning af borgere, der er sat ud af deres bolig

I forhold til anvisning af enlige og familier, der tidligere er sat ud af deres bolig, rejser der sig en række problemstillinger.

Der kan være tale om personer der tidligere er sat ud pga. huslejerestance. Når enkelte beboere ikke betaler deres husleje før eller efter udsættelse, påfører det afdelingen som helhed en udgift, som de øvrige beboere indirekte dækker via deres huslejebetaling. Boligorganisationerne kan frygte, at en manglende betaling af husleje bliver et mønster hos den enkelte, når kommunen i tilfælde af udsættelse blot anviser en borger en ny bolig i en anden boligorganisation.

Der kan også være tale om personer sat ud pga. manglende overholdelse af husordenen, og boligorganisationerne kan frygte, at dette skal gentage sig i den nye bolig.

På trods af disse bekymringer har Socialforvaltningen en forpligtelse til at hjælpe personer, som ikke har et sted at bo. Socialforvaltningens arbejde skal tage højde både for den enkelte families behov og behovene i det enkelte boligområde. Derfor vurderes det i forbindelse med en boligindstilling, om der er behov for at tilknytte støtte til den udsatte, når vedkommende får en ny bolig, eller om der kan laves andre foranstaltninger for at forebygge at en tilsvarende situation opstår.

Økonomi

Der er ingen økonomiske konsekvenser af denne indstilling.

Videre proces

Socialforvaltningen vil på baggrund af temadrøftelsen udarbejde formelle administrative retningslinjer for anvisning af udsatte familier. Beskrivelse af nuværende praksis er vedlagt til orientering.

Bilag 1 : Beskrivelse af den gældende praksis for boligsocial anvisning.

Bilag 2: Notat om forebyggelse af udsættelser

Anette Laigaard

/Jens Elmelund

bilag

[Bilag vedr. udkast til administrative retningslinjer for boligsociale anvisning](#)

[Notat om forebyggelse af udsættelser](#)

